

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9C/239/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415207872
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6415207872.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: Štátny fond rozvoj bývania, IČO: 31 749 542, so sídlom 833 04 Bratislava, Lamačská cesta 8, v konaní právne zastúpený Garaj & Partners, spol. s r. o., IČO: 35 951 125, so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: B. P., Q.. C., H.. XX.XX.XXXX, N. XXXX/X, XXX XX R., v konaní právne zastúpená: In Law, spol. s r. o., 821 08 Bratislava, Záhradnícka 36, IČO: 36 716 979, o žalobe na zaplatenie 11.855,06 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou na Okresný súd v Žiari nad Hronom prostredníctvom splnomocneného advokáta dňa 06.07.2015 uplatnil voči pôvodne označeným žalovaným v rade 1) Z. D., N. Q. X) Q. D., N. Q. X) G. P. B. N. Q. X) Q. D. nárok na zaplatenie sumy 11.855,06 € i s príslušenstvom, vyčísleným zmluvným úrokom v sume 1.271,94 €, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 89,19 € a tiež nárok na zákonný úrok z omeškania zo sumy 11.855,06 € vo výške 8,05 % ročne odo dňa 03.07.2015 do zaplatenia. Žalobca uplatnil tiež nárok na úhradu dojednanej zmluvnej pokuty medzi zmluvnými stranami, t. j. žalobcom a žalovanými v rade 1) až 4) v sume 1.312,70 €. Nárok žalobca uplatňoval na základe zmluvného vzťahu, ktorý vznikol medzi stranami zo zmluvy o poskytovaní podpory vo forme úveru na bývanie, ktorá bola uzatvorená v zmysle Zákona č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov platné ku dňu uzatvorenia zmluvy (17.05.2000). Pôvodne označení žalovaní v rade 1) a 2) boli dlžníkmi vo vzťahu k žalobcovi a pôvodne označení žalovaní v rade 3) a 4) boli ručiteľmi záväzku s tým, že sa zaviazali uspokojiť záväzok dlžníka voči veriteľovi pre prípad, ak dlh voči veriteľovi nespĺnia dlžníci.

2. Počas konania na pôvodne označených žalovaných v rade 1) a v rade 2) ako dlžníkov, a tiež na žalovaného v rade 4) bol vyhlásený konkurz v zmysle ustanovenia § 167e Zák. č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, súd konanie voči týmto stranám sporu na strane žalovaných, t. j. 1), 2), 4) pôvodne označených žalovaných, uznesením zo dňa 02.05.2018 zastavil.

3. Tunajší súd už rozsudkom sp. zn. 9C/239/2015-200 zo dňa 18.12.2018 meritórne rozhodol tak, že z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcu, konanie čiastočne zastavil, čo do uplatňovaného nároku na zaplatenie sumy 8.261,30 € s príslušenstvom a vo zvyšku súd žalobu žalobcu pokiaľ uplatňoval nárok voči žalovanej z titulu ručiteľského záväzku ako nedôvodnú zamietol. Súd súčasne priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 17Co/76/2019 - 289 zo dňa 27.02.2020 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby a v závislom výroku o trovách konania, zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude zohľadniť skutočnosť, že na právny vzťah žalobcu a žalovaného je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka a súd prvého stupňa musí najskôr vyhodnotiť konkrétny rozsah ručiteľského záväzku žalovaného ako to vyplýva zo spornej zmluvy, práve s poukazom na hmotnoprávne ustanovenia Obchodného zákonníka, opätovne súd prvej inštancie vyhodnotí, či odstúpenie žalobcu od spornej zmluvy malo vplyv na ručenie za splnenie záväzku dlžníkov zo spornej zmluvy za žalovaného a súd prvej inštancie tiež overí, či započítanie čiastkových platieb poskytnutých pre žalobcu ako veriteľa bolo vykonané v súlade s ustanoveniami § 330 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka.

5. Pokiaľ rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu.

6. V danej právnej veci bola žaloba podaná na súd pred dňom 01.07.2016 v čase účinnosti ešte Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP). Dňom 01.07.2016 však nadobudol účinnosť Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a s odkazom na prechodné ustanovenia, § 470 ods. 1, ods. 2 CSP, pokiaľ nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

7. Okresný súd po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu pôvodne vykonané dokazovanie, ktoré realizoval výsluchom právnych zástupcov strán sporu, výsluchom žalovaného ako i oboznámením sa s listinami, ktoré boli predložené stranami sporu v rámci prejednávania danej právnej veci a to Zmluvy o poskytnutí podpory uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom, pôvodnými dlžníkmi a žalovanou ako ručiteľkou v zmysle Zákona č. 124/1996 Z. z. zo dňa 17.05.2000 pod číslom XXX/XXXX/XXXX, ďalšími listinami a to odstúpením od úverovej zmluvy zo dňa 22.12.2014, výpismi obchodného vestníka, prehľadom pohybov a históriou na úverom účte, prehľadom plnení pre veriteľa, doplnil dokazovanie o opätovný výsluch právnych zástupcov strán sporu, ktorý realizoval na pojednávaní dňa 06.10.2020, a tiež 01.12.2020 a zistil tento skutkový stav veci:

8. Dňa 17.05.2000 žalobca v postavení veriteľa uzatvoril Zmluvu o poskytnutí podpory pod číslom XXX/XXXX/XXXX s dlžníkmi pôvodne označenými žalovanými v rade 1) a v rade 2) Z. D. B. Z.. Q. D. s tým, že na základe uzatvorenej zmluvy poskytol pre dlžníkov podporu vo forme úveru v sume 16.596,96 € (pred zavedením meny € vo výške 500.000,- Sk), a tiež nenávratný príspevok vo výške 4.979,09 € (pred zavedením meny € vo výške 150.000,- Sk) za konkrétne dohodnutých zmluvných podmienok. Záväzok dlžníkov bol okrem iného zabezpečený tiež ručením ručiteľov (pôvodne žalovaných v rade 3 B. P. a v rade 4) Q. D.). V dôsledku porušenia zmluvných povinností dlžníkov (neplnenia si povinnosti pravidelnej úhrady dohodnutých mesačných splátok) žalobca (veriteľ) dňa 22.12.2014 odstúpil od takto uzatvorenej zmluvy a uplatnil nárok na úhradu zvyšnej časti poskytnutého úveru a podpory s tým, že dlh sa stal zročným. Ku dňu odstúpenia od zmluvy vyčíslil žalobca dlh z titulu nesplnených záväzkov vyplývajúcich pre pôvodne žalovaných v rade 1) a v rade 2) ako dlžníkov a pôvodne žalovaných v rade 3) a v rade 4) ako ručiteľov vo výške 11.855,06 € z titulu nesplatených istín poskytnutého úveru, vyčíslenej zmluvnej úroku vo výške 1.271,94 €, vyčíslenej úroku z omeškania 89,18 € ako i vyčíslenej zmluvnej pokuty a vyzval pred podaním žaloby dlžníkov a veriteľov k dobrovoľnému plneniu v celkovej výške 14.009,90 € s príslušenstvom.

Žalobca poukazoval na skutočnosť, že zmluva uzatvorená medzi dlžníkmi a ručiteľmi a ním ako veriteľom je uzatvorená v režime Zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania (Zák. č. 124/1996 Z. z.) a bola uzatvorená ako úverová zmluva v zmysle hmotnoprávnych ustanovení Obchodného zákonníka § 497 a nasledujúcich ustanovení a predstavuje absolútny obchod. Podľa žalobcu s odkazom na ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, keďže sa jedná o absolútny obchod, je vylúčená akákoľvek dohoda zmluvných strán o voľbe obchodného zákonníka v zmysle § 261 ods. 1, ods. 2, pretože sa jedná o kogentnú povahu citovaného ustanovenia, ktorá spôsobuje, že vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa spravujú výlučne ustanoveniami obchodného zákonníka.

Žalovaný namietal tvrdenia žalobcu o tom, že sa jedná o obchodnoprávny vzťah, poukazoval na skutočnosť, že zmluva o poskytnutí podpory, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu je zmluva uzatvorená v zmysle osobitnej právnej úpravy a to v čase platnosti uzatvorenia zmluvy platného Zákona č. 124/1996 Zb. zákonov. Podľa žalovaného žalobca (Štátny fond rozvoja bývania) má osobitné postavenie, preto sa jedná aj o osobitný typ zmluvy upravený osobitným zákonom a na takéto zmluvný vzťah nemožno aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka ako to tvrdí v konaní žalobca s tým, že sa jedná o absolútny obchod. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že samotná dojednaná výška úroku z omeškania, ako i samotné započítanie jednotlivých úhrad zo strany dlžníka pri uzatvorení tohto typu zmluvy spadá pod režim občianskoprávnej úpravy a nie pod režim obchodnoprávnej úpravy ako to tvrdí v konaní žalobca. Ďalej žalovaný tvrdil, že zmluva je formulárového charakteru, vopred vypracovaná pre viacerých spotrebiteľov bez možnosti dlžníka ako i ručiteľa zmeniť jej obsah, jedná sa o zmluvu odplatnú, na základe ktorej sa dlžník zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a dojednanú odplatu. A keďže dlžník nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti na takúto zmluvu je nutné hľadiť ako na zmluvu spotrebiteľského charakteru s následnou aplikáciou i príslušných hmotnoprávnych ustanovení Občianskeho zákonníka, t. j. § 52 a nasledujúcich. Keďže žalovaný považoval zmluvu za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je nutné aplikovať hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka i samotné odstúpenie od zmluvy je nutné preto posudzovať v zmysle hmotnoprávnych ustanovení Občianskeho zákonníka s tým, že ak dňa 22.12.2014 žalobca od zmluvy odstúpil, takéto odstúpenie od zmluvy má účinky od počiatku (ex tunc) a ak došlo k zániku zmluvy od počiatku, zanikol i ručiteľský záväzok k hlavnému záväzku, od ktorého odvodzuje žalobca uplatňovaný nárok voči žalovanej v tomto konaní.

9. Okresný súd pokiaľ rozsudkom zo dňa 18.12.2018 žalobu žalobcu zamietol, prioritne vo svojom rozhodnutí riešil otázku, či uzatvorená zmluva medzi žalobcom a pôvodnými dlžníkmi a aktuálne v konaní označenou žalovanou o poskytnutí podpory zo dňa 17.05.2000 je zmluvou spotrebiteľskou, resp. zmluvou nespotebiteľského charakteru.

Súd prvého stupňa uzavrel a konštatoval, že takto uzatvorená zmluva medzi sporovými stranami je síce zmluvou úverovou, odplatnou, avšak súčasne i zmluvou, ktorá spĺňa znaky zmluvy spotrebiteľského charakteru a aplikoval na takúto zmluvu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka i ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa odstúpenia od zmluvy.

10. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa svojím rozhodnutím a to uznesením sp. zn. 17Co/76/2019 zo dňa 27.02.2020 zrušil s poukazom na to, že po vydaní rozsudku súdu prvého stupňa dospela súdna prax k záveru, že sporná zmluva uzatvorená medzi stranami sporu nepredstavuje spotrebiteľskú zmluvu a žalobca nemá postavenie dodávateľ a to ani z hľadiska práva únie (viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/106/2016 zo dňa 29.04.2019), a preto na právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí podpory vo forme úveru medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a dlžníkmi je nutné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka týkajúce sa úveru (§ 497 a nasl.), ručenia (§ 330 a nasl.) ako i započítania čiastočného plnenia (§ 330 Obchodného zákonníka).

11. Podstatným pre vyriešenie dôvodnosti, resp. nedôvodnosti uplatňovaného nároku žalobcu voči žalovanému i v tomto konaní, bolo odpovedať na otázku, či zmluvný vzťah medzi stranami sporu z titulu zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru uzavretej podľa Zákona č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a 01.02.2001 v účinnosti ku dňu uzatvorenia zmluvy je spotrebiteľského charakteru s následnou aplikáciou príslušných hmotnoprávnych ustanovení Občianskeho zákonníka, resp. je to vzťah obchodnoprávny.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí (4Cdo/106/2018) vyriešil otázku, či právny vzťah založený medzi žalobcom (Štátny fond rozvoja bývania) ako veriteľom a dlžníkmi Zmluvou o poskytnutí podpory vo forme úveru v zmysle Zákona č. 124/1996 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania je zmluvou spotrebiteľskou alebo sa jedná o vzťah obchodnoprávny tak, že došiel k záveru, že Štátny fond rozvoja bývania osobitným subjektom zriadený osobitným zákonom na podporu bytovej politiky, nemá postavenie dodávateľa (§ 52 ods. 3 OZ) a ním uzatvorené zmluvy pri podpore štátu v oblasti bytovej politiky nemajú charakter spotrebiteľských zmlúv v zmysle § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozhodnutím (Uznesenie sp. zn. 8Cdo/164/2020 zo dňa 26.08.2020) však rozhodol, že napriek skutočnosti, že zmluva uzatvorená Štátnym fondom rozvoja pre bývanie pri realizácii podpory štátu v oblasti bytovej politiky nemá spotrebiteľský charakter pokiaľ bola uzatvorená v zmysle Zákona č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a Štátny fond rozvoja bývania nemá postavenie dodávateľa, nároky z nej je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a to vrátane nárokov o odstúpení od zmluvy.

Najvyšší súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že pri uzatváraní zmlúv žalobcu pri realizácii podpory štátu v oblasti bytovej politiky síce žalobca nemá postavenie dodávateľa, avšak charakter takýchto zmlúv nie je zmluvou typického úveru v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ale je poskytovaný na základe osobitného právneho predpisu, za osobitných podmienok v právnom predpise uvedených, ktorým bol Zákon č. 124/1996 Zb. zákonov o Štátnom fonde rozvoja bývania účinného do dňa 01.01.2004.

13. Aj z predloženej zmluvy o poskytnutí podpory uzavretej v zmysle Zákona č. 124/1996 Z. z. zo dňa 17.05.2000 (čl. 8-11 spisu) článok XII. bod 12.3 mal súd za to, že zmluvné strany si úpravu záväzkového vzťahu dohodli tak, že práva a povinnosti účastníkov sa riadia predovšetkým lex specialis, t. j. Zák. č. 124/1996 Z. z. a ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi vzťahy Štátneho fondu rozvoja bývania a vzájomné vzťahy sa riadia aj ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä Občianskym zákonníkom. Tiež z ďalších zmluvných dojednaní predmetnej zmluvy je zrejmé, že zmluvné strany upravili dohodou úpravu vzájomných vzťahov s odkazom na Občiansky zákonník (napr. článok VII. bod 7.1) a vyslovene nedohodli, že zmluvný vzťah založený touto zmluvou sa bude spravovať Obchodným zákonníkom v zmysle ustanovenia § 262 Obchodného zákonníka.

Pri rešpektovaní princípu lex specialis a lex generalis, ak osobitný predpis (Zák. č. 124/1996 Z. z.) nemá blanket na použitie Obchodného zákonníka, je nutné aplikovať všeobecný právny predpis a to Občiansky zákonník. Žalobca nepreukázal iné zmluvné dojednanie, t. j. existenciu dojednania v záväzkovom vzťahu medzi stranami sporu, v zmysle ustanovení § 261 ods. 1, ods. 2 alebo ods. 6 Obchodného zákonníka pre aplikáciu Obchodného zákonníka na zmluvný vzťah strán sporu, tak ako to tvrdil v konaní.

14. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

15. Odstúpenie od zmluvy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia OZ spôsobuje zrušenie samotnej zmluvy s účinkami od počiatku (ex tunc).

V zmysle § 48 ods. 2 OZ tým stranám zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy od počiatku. Pokiaľ zo strany žalobcu došlo k odstúpeniu od zmluvy o poskytnutí podpory oznámením zo dňa 22.12.2014, a takéto odstúpenie bolo i riadnym spôsobom zmluvným stranám doručené, došlo k zániku záväzku medzi stranami sporu, a to s účinkami od počiatku. Takéto odstúpenie preto spôsobilo následky pre strany sporu povinnosť vydať si navzájom poskytnuté plnenia i s odkazom na ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

Odstúpenie od zmluvy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka) spôsobuje zánik všetkých práv a povinností účastníkom záväzkového vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy, od ktorej bolo odstúpené spôsobom, ako keby zmluva vôbec nevznikla.

V dôsledku odstúpenia od zmluvy sa na vzťahy účastníkov zmluvy uplatňuje režim bezdôvodného obohatenia, pričom automaticky nedochádza k zániku ručiteľského záväzku, i keď má tento povahu akcesorickú k pôvodnému záväzku.

Pokiaľ však došlo k zániku zabezpečeného záväzku a jeho nahradenia novým záväzkom, práve z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ručenie zabezpečuje takýto záväzok, ktorý nahrádza záväzok pôvodný (R50/2020) s tým, že ručiteľský záväzok trvá, no zabezpečuje nové práva, ktoré vznikli odstúpením od zmluvy, avšak maximálne v rozsahu pôvodného záväzku. Ručiteľský záväzok trvá až do tej doby, pokiaľ dlžník po zániku záväzkového vzťahu nevráti poskytnuté plnenie svojmu veriteľovi, keďže ručiteľský záväzok sa viaže na pohľadávku a nie na dlžníka.

16. Keďže v prejednávanej veci i s odkazom na vyššie citovaného rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/164/2020 zo dňa 26.08.2020 súd posúdil predmetný zmluvný vzťah nie síce ako zmluvný vzťah spotrebiteľského charakteru, ale zmluvný vzťah, na ktorý s odkazom na vyššie uvedené na inom mieste tohto rozhodnutia je nutné aplikovať hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka.

Samotné odstúpenie od zmluvy preto súd posudzoval v zmysle ustanovenia § 48 Občianskeho zákonníka s tým, že odstúpením od zmluvy došlo k zániku záväzku a záväzkového vzťahu z úverovej zmluvy od počiatku a takýto záväzok bol nahradený novým záväzkom a to z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Potom povinnosťou zmluvných strán je preto vrátiť všetko, čo podľa zmluvy dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka).

17. V konaní nebolo od počiatku sporným, že pre pôvodných dlžníkov poskytol žalobca plnenie vo výške 16.596,96 € a finančný príspevok vo výške 4.979,09 €, teda celkové plnenie v rozsahu 21.576,05 €.

V konaní nebolo tiež sporným, že dlžníci do dňa odstúpenia od zmluvy, ktoré bolo realizované dňa 22.12.2014 (pozri prehľad splátok a úhrad), uhradili pre žalobcu sumu 12.104,40 € a následne po odstúpení od zmluvy odo dňa 22.12.2014 do dňa rozhodovania súdu (01.12.2020) prijal žalobca ďalšie plnenie od ručiteľov vo výške 14.009,90 €. Celkovo bolo pre žalobcu poskytnuté plnenie v rozsahu nad rámec poskytnutého úveru a poskytnutej podpory v celkovej sume 26.114,30 €. Veriteľovi dlžníkmi a aj ručiteľmi ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku bolo poskytnuté plnenie viac ako predstavovala istina úveru.

Keďže žalobca uplatňoval nárok voči žalovanému ako ručiteľovi a ručiteľský záväzok ručiteľa trvá, avšak len do tej doby pokiaľ dlžník po zániku záväzkového vzťahu nevráti poskytnuté plnenie svojmu veriteľovi, čo i nastalo súd žalobu žalobcu zamietol.

Súd mal nepochybne za preukázané v konaní, že plnenie poskytnuté žalobcom ako veriteľom dlžníkmi a ručiteľmi, ktoré po odstúpení od zmluvy predstavuje nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, bolo vrátené v plnom rozsahu a i na viac.

18. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Žalovaný bol v konaní úspešný, a preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol s využitím vyššie citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako strane úspešnej v konaní priznal voči žalobcovi (v konaní neúspešný) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

20. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej

značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).